

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 175/2545

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงราย โจทก์ นาย อ้าย น้อยหมอ จำเลย นาย อ้าย น้อยหมอ จำเลยที่ 2 ผู้ยื่นคำร้อง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 371, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 198, ป.วิ.อ. มาตรา 205, ป.วิ.อ.
มาตรา 245, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 289, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ.
2490 มาตรา 8 ทวิ, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 52, ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 224

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คดีนี้ภายหลังศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา โจทก์และ
จำเลยที่ 2 ต่างไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนมายังศาลอุทธรณ์ภาค 5 ตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา 245 ดังนั้นเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำพิพากษาแก้ไขให้ปรับ
บทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 ที่ศาลชั้นต้นยังมิได้กำหนด ซึ่งมีผลเท่ากับ
ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น จึงเป็นที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง จึงไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 เห็นว่า ชั้นอุทธรณ์ทนาย
จำเลยที่ 2 อ้างว่าได้ยื่นอุทธรณ์แล้วแต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ทนายจำเลยที่ 2 มิได้ยื่นอุทธรณ์ จึง
เป็นเหตุสุดวิสัย ทั้งจำเลยที่ 2 ก็ใช้สิทธิในการแถลงการณ์ในชั้นอุทธรณ์ ซึ่งมีสาระสำคัญประจักษ์
เป็นอุทธรณ์กรณีเป็นความเกี่ยวเนื่องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 205, 195, 198 ประกอบกับศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณาแก้ไข
เล็กน้อย จำเลยที่ 2 จึงขอที่จะได้รับการวินิจฉัยคดีนี้ในชั้นฎีกาต่อไป โปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของ
จำเลยที่ 2 ไว้พิจารณาด้วย หมายเหตุ โจทก์ยังมิได้รับสำเนาคำร้อง คดีนี้ศาลชั้นต้นพิจารณาและ
พิพากษารวมกับคดีอีกสำนวนหนึ่ง โดยให้เรียกจำเลยคดีนี้ว่า จำเลยที่ 2 ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า
จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 83, 289(4) พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ
พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เรียงกระทงลงโทษ ฐานฆ่า
ผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนลงโทษประหารชีวิต ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
จำคุก 1 ปีฐานพาอาวุธปืนไปในเมืองเป็นการกระทำความผิดกฎหมายหลายบท ลงโทษตาม
พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี จำเลยที่ 2 ให้การ
รับสารภาพในชั้นจับกุมและสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้างลดโทษให้หนึ่งในสาม
สำหรับความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนเมื่อคำนวณลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 52(1) แล้ว คงจำคุกตลอดชีวิต ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองจำคุก 8 เดือน ฐานพาอาวุธ
ปืนไปในเมือง จำคุก 8 เดือนเมื่อจำคุกตลอดชีวิตในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนแล้วก็
ไม่อาจนำโทษจำคุกฐานอื่นมารวมได้อีกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(3) คงจำคุกจำเลย
ที่ 2 ตลอดชีวิต ริมของกลาง โจทก์และจำเลยที่ 2 ต่างไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไป
ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 ศาลอุทธรณ์ภาค 5
พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 ด้วย นอกจากนี้
แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับดังกล่าว (อันดับ
120 แผ่นที่ 2) จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องนี้ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คำร้องอุทธรณ์คำสั่งของจำเลยที่ 2 ต้อง
บังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 224 คือ ต้องยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง
ของศาลชั้นต้นต่อศาลฎีกา มิใช่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ตามที่จำเลยที่ 2 ยื่นมา อีกทั้งคำร้องดังกล่าว

บังคับจำต้องยื่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันฟังคำสั่งแต่จากการตรวจสำนวนคดีแล้วไม่ปรากฏหลักฐานเป็นหนังสือว่าจำเลยที่ 2 ได้รับคำสั่งตั้งแต่เมื่อใด แต่เมื่อพิจารณาวันที่ระบุในหนังสือที่ศาลจังหวัดเชียงรายที่แจ้งให้จำเลยที่ 2 ทราบผ่านเรือนจำกลางบางขวาง และวันที่ระบุในคำร้องของจำเลยที่ 2 แล้ว ยังอยู่ในกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย ดังนั้นเพื่อความรวดเร็วไม่ต้องส่งคำร้องกลับไปให้จำเลยที่ 2 แก่ไข สมควรส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นนี้ให้ศาลฎีกาพิจารณาตามกฎหมายและพิจารณาคำสั่งเกี่ยวกับความบกพร่องดังกล่าวไปพร้อมกัน (อันดับ 122 แผ่นที่ 2) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว ปรากฏตามหนังสือของศาลจังหวัดเชียงราย ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2544 ถึงผู้บัญชาการเรือนจำกลางบางขวางให้แจ้งคำสั่งศาลไม่รับฎีกาให้จำเลยทั้งสองทราบ กับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งที่หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน 2 รับรองว่าเรือนจำได้รับคำร้องดังกล่าวเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2544 แล้ว แสดงว่าจำเลยที่ 2 ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ฟังคำสั่งแล้ว จึงชอบที่ศาลชั้นต้นจะมีคำสั่งรับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไว้ และกรณีพอถือได้ว่าจำเลยที่ 2 ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลฎีกา ซึ่งปรากฏว่าคดีนี้จำเลยที่ 2 มิได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้ไขเฉพาะข้อความผิดฐานพาอาวุธปืน โดยให้ปรับบทความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 371 ด้วยเท่านั้น ซึ่งมีผลเท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืนในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน คดีจึงถึงที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 245 วรรคสอง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 ชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

สมชาย พงษ์ธา · ประสพสุข บุญเดช · จรัส พวงมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/175/2545>